

LES OBRES DE MISERICÒRDIA

Josep Herrero – Full parroquial de Sta. Maria de Cardedeu, 15 maig 2016

*«Desitjo vivament que el poble cristià reflexioni durant el jubileu sobre les obres de misericòrdia corporals i espirituals. Serà una manera de **despertar la nostra consciència, sovint endurida** davant el drama de la pobresa, i per penetrar encara més el cor de l'Evangelí, a on el pobres són els privilegiats de la misericòrdia divina. La predicació de Jesús ens presenta aquestes obres de misericòrdia per tal que puguem **adonar-nos de si vivim o no com a deixebles seus.**»*

(Papa Francesc, Butlla 11 abril 2015)

A partir de discurs de Jesús sobre el judici universal (Mt,25) i la crida a imitar el Pare en la seva misericòrdia (Llc 6, 36), la tradició cristiana ha anat especificant el que significa en concret ser misericordiós. Va detallar set obres de misericòrdia corporals i set espirituals.

Aquestes obres no tenen res a veure amb la transgressió de preceptes divins. Aquí no es condemna assassins, lladres, adúlter, defraudadors... Es refereixen a l'omissió del bé. **La vocació cristiana apunta a fer el màxim de bé possible, a actuar nivells alts de justícia.(Mt. 5, 20).** Per tant, es pot ser infidel per omissió (situació habitual entre alguns cristians complidors i satisfets).

Cal estar atent a les necessitats concretes dels altres **que ens surten al pas.** És el cas del bon samarità (Llc 10, 25-37) Es tracta de vèncer l'autoreferència i la duresa de cor davant de les crides que ens fa Déu a través dels altres.

L'enumeració d'obres **corporals i espirituals** no és un caprici. Es correspon a quatre classes de pobresa.

La més senzilla d'entendre és **la pobresa física o econòmica** : no tenir habitatge digna, menjar o roba, estar a l'atur. També les malalties, discapacitats o dependència, sense serveis suficients.

Una altra pobresa és **la cultural**: analfabetisme extrem, absència d'oportunitats de formació en vistes al futur laboral. De fet, exclusió social i marginació.

També **la pobresa relacional**: la persona que està sola; qui ha perdut la parella o un fill; el qui té dificultats de comunicació; el qui està a la presó, desterrat o refugiat pels motius que sigui.

Finalment, també existeix **la pobresa espiritual**, típica de les nostres societats desenvolupades materialment: Desorientació; buit interior; desconsol i manca d'il·lusió; pessimisme; confusió moral i religiosa; consumisme compulsiu...

La diversitat de situacions personals exigeix **una resposta pluridimensional.** Sens dubte, la resposta a les necessitats materials és bàsica. A partir de cobrir les necessitats físiques és possible atendre la pobresa cultural, social i espiritual. D'aquí que la *càritas* de cada cristià demana **una visió àmplia de les necessitats dels altres i les corresponents prioritats.** No sols s'ha d'ajudar a poder sobreviure, cal també ajudar que tothom pugui viure **el més humanament possible.** Tots som fills del mateix Pare que fa sortir el sol per a tothom (Mt 5,44ss).

OBRES DE MISERICÒRDIA CORPORALS

Visitar els malalts

Quan algú pateix la malaltia, la por i el sofriment, és quan ha de notar a través del nostre amor, cura i companyia, la proximitat de Jesús que l'acompanya. No valen els discursos que sempre fem malament.

Donar menjar als qui tenen fam

Hem de compartir el que som i el que tenim. Hi ha tanta fam que no sabem veure: ens cal superar la cultura de la indiferència.

Donar a beure a qui té set

L'aigua és un bé escàs i no es pot malbaratar. Milions de persones viuen sense aigua potable.

Acollir el qui no té aixopluc

Milers de refugiats truquen a les nostres portes de gent acomodada i lliure. Cal cercar solucions d'emergència individuals i organitzades.

Vestir el despullat

Roba, calefacció, gas, llum,... serveis fonamentals que no tot-hom té ni pot tenir.

Visitar els presos

El que més agraeix una persona presa, és que algú pensi en ella, que li mostri proximitat i afecte, malgrat tot.

Enterrar els morts

D'això se'n encarreguen els negocis funeraris. Però ens cal acompanyar la família, ajudar a un comiat digne, mostrar la nostra amistat, superar rancúnies.

OBRES DE MISERICÒRDIA ESPIRITUALS

Ensenyar

Les capacitats que tenim les hem de posar al servei dels altres , en la societat, en la família, en les persones que Déu ens posa al davant, petits o grans.

Aconsellar

Més que donar consells, des de la nostra pretesa suficiència, ens cal acompanyar, ajudar a veure les coses més clares, respectant els processos de cadascú.

Corregir

Si tenim responsabilitats familiars, laborals,.. les hem d'exercir sabent que ens podem equivocar. La pitjor equivocació és no actuar, no ser responsable.

Perdonar

Perdona, si pots, fins a oblidar. És l'única condició que Jesús ens posa al Parenostre per a demanar perdó. El perdó és l'expressió més gran de la misericòrdia.

Consolar

Qui consola s'assembla a Déu, que eixuga les llàgrimes de tots els rostres!
Portar alegria allí on hi ha tristesa, esperança a on hi ha desil·lusió, companyia a on hi ha soledat...

Suportar

La convivència és font d'alegria o de desesperació. No hi ha convivència social, familiar o de parella que no comporti sofriment. Hem de suportar les limitacions dels altres, arribar a pactes explícits o tàcits. No fer pagar als altres els nostres estats d'ànim o les nostres limitacions.

Pregar

Pregar és un exercici d'amor. Quan preguem per algú li mostrem el nostre amor i expressem la nostra confiança en l'amor de Déu.
Prequem pels vius i pels difunts en el misteri de la comunió dels sants.

Es podrien concretar altres accions de misericòrdia en casos concrets de la nostra **vida actual**:

INDIVIDUALS

Ajudar a trobar feina o donar-ne.

Acollir el refugiat o sense sostre per l'acció col·lectiva o particular.

Ajudar i acompanyar els delinqüents, drogoaddictes, mares solteres, dones atrapades per xarxes de prostitució...

Acollir infants abandonats o de famílies desestructurades.

Cuidar els vells a casa o acompanyar els qui estan sols.

Comprar productes que no siguin fruit de l'explotació del pobres

Contribuir a fer les ciutats i viles, espais nets i agradables per a viure

COL·LECTIVES

Participar en organitzacions que promoguin el desenvolupament dels pobres.

Defensar els drets humans, especialment quan es trepitgen els drets dels més pobres.

No aclucar els ulls davant les injustícies i l'opressió

Defensar el desarmament i tenir actituds no violentes.

Desemascarar la tirania del consum i viure dignament i amb sobrietat.

Preservar la naturalesa i participar d'iniciatives ecològiques

Col·laborar en les campanyes contra la fam, mà oberta,....

Els antics profetes deien que en els temps messiànics el veritable culte, la veritable religiositat que Déu espera dels qui tinguin fe és l'exercici de la justícia i de la misericòrdia (Am 5, 21-25).

El sentit darrer de totes aquestes accions de misericòrdia ens el donen les paraules de Jesús. No es tracta només de bons sentiments, de filantropia, de superació del propi egoisme...Tot això ja és molt bo, però des de la fe cristiana, la misericòrdia és **una trobada amb el mateix Jesús que s'identifica amb les persones que pateixen**. Per això, la misericòrdia no és, en primer lloc, una qüestió de moral sinó una trobada amb Crist (Mt. 25). Creure en Jesús és creure en la seva presència en el pobre i en el qui pateix, sigui qui sigui.

*«El qui no estima no coneix Déu, perquè Déu és amor»
(1 Jo. 4, 2)*

«No hi ha veritable culte si no es tradueix en el servei al proïsme. No ho oblidem mai: davant del sofriment de tanta gent esgotada per la fam, per la violència i per les injustícies, no podem romandre com a simples espectadors. Ignorar el sofriment de l'home, que significa? Significa ignorar Déu! Si jo no m'acosto a aquell home, a aquella dona, a aquell infant o aquell ancià o anciana que pateixen, no m'acosto a Déu!

(Papa Francesc, Audiència general 27 abril 2016)